

— Καὶ ποῖος ἐπιτυχάνει κάλλιον εἰς τὴν ἀμιλλαν, ὁ ἐφημέριος ἢ ὁ διαμαρτυρούμενος ἱερεὺς;
— Ἐξαρτᾶται ἐκ τῶν γονέων, κύριε.

— Τὰ ἰδικὰ σας τέκνα ἐβαπτίσθησαν εἰς τὴν καθολικὴν ἐκκλησίαν ἢ εἰς τὴν τῶν διαμαρτυρουμένων;

Ἡ γραῖξ ἐδίστασε πρὸς στιγμὴν, ἀλλ' ἔπειτα ἀφελῶς ἀπήντησεν:

— Νὰ σὰς εἶπω τὴν ἀλήθειαν, ἐβαπτίσθησαν δώδεκα φορές εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῶν διαμαρτυρουμένων καὶ δεκατέσσαρας εἰς τὴν καθολικὴν.

Καὶ ἐπειδὴ ὁ δημοσιογράφος ἐξίστατο ἐπὶ τῇ ὁμολογίᾳ ταύτῃ, ἡ γραῖξ προσέθηκε πρὸς δικαιολογίαν τῆς:

— Τί τὰ θέλετε! ἐφέτος εἶχομεν βαρὺν χειμῶνα καὶ ἀπὸ κάθε βάπτισμα ἐκέριζα εἴκοσι σόλδια καὶ ἓν φόρεμα καινούριον!

Ἄλλος περιέργως τύπος ἐπαίτου ἐν Παρισίοις εἶνε ὁ τοῦ ποιητοῦ, οὗτινος τὸ ποιητικὸν χαρτοφυλάκιον περιέχει τόσας ἀκροστιχίδας ἐτοιμοὺς καὶ στερεοτύπους, ὅσα περίπου εἶνε τὰ γυναικεῖα ὀνόματα. Ὁδηγούμενος ἐκ τοῦ δημοσιευμένου καταλόγου τῶν γάμων περὶ τοῦ ὀνόματος τῆς νύμφης ἐκλέγει τὴν κατάλληλον ἀκροστιχίδα καὶ τὴν στέλλει γεγραμμένην ἐπὶ φύλλου χάρτου ροδίνου χρώματος, κεκοσμημένου δι' ἀνθῶν καὶ περισπερῶν. Τὴν ἐσπέραν ὁ ποιητὴς μεταβαίνει εἰς τὸ ἐστιατόριον ἔνθα λαμβάνει χώραν τὸ γαμήλιον δεῖπνον, πέμπει τὸ ἐπισκεπτῆριόν του πρὸς τὴν νύμφην καὶ ἀπαιτεῖ τὴν ἀμοιβὴν του διὰ τὸ ποιητικὸν του φιλοφρόνημα.

A.

Ο ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

Ἐκ τῆς ἀξιολόγου πραγματείας τοῦ ἐν Πάτραις ἱατροῦ κ. Χ. Π. Κορύλλου περὶ τῶν Πατρῶν ὑπὸ φυσικὴν καὶ ἰατρικὴν ἐποψιν ἀποσπῶμεν τὰς ἐπομένους πληροφορίας περὶ τοῦ πληθυσμοῦ τῆς δευτερευούσης ταύτης πόλεως τοῦ Κράτους.

Ἡ πόλις τῶν Πατρῶν ἐν ἔτει 1820 ἠριθμεῖται κατὰ τὸν Rouquerville 12,000 Ἑλλήνων, 4,000 Τούρκων καὶ 17 οἰκογενεῖας Ἑβραίων, λείψανα τῆς ἰσραηλιτικῆς ἀποικίας τῆς ἐλθούσης εἰς Ἀχαΐαν ἐπὶ βασιλείας Σελεύκου τοῦ Νικάνορος, ἐν ἔτει δὲ 1828 μόλις ὑπερέβαινον οἱ κάτοικοι αὐτῆς τὰς 4,000. Ἐν ἔτει 1868 ἠριθμεῖται περὶ τὰς 19,000 κατοίκων, κατὰ δὲ τὴν τελευταίαν ἀπογραφὴν τοῦ 1879 οἱ κάτοικοι συνεποσώθησαν εἰς 24,993. Ἐὰν ἤδη λάβωμεν ὡς βᾶσιν τὴν ἀναλογίαν τῆς αὐξήσεως τοῦ πληθυσμοῦ τῆς ὅλης ἐπαρχίας ἀπὸ τοῦ ἔτους 1870—1879, ἧτις εἶνε 2,54 ἐπὶ

100 κατοίκων, ἔχομεν τανῶν 32,000 περίπου Λαμβάνοντες ὁμῶς ὑπ' ὄψει ὅτι ὁ πληθυσμὸς τῶν Πατρῶν δὲν αὐξάνει μόνον ἐκ τῶν γεννήσεων, ἀλλὰ καὶ ἐκ μετοίκων πολλαχόθεν ἐρχομένων καὶ ἀποκαθισταμένων ἐν τῇ πόλει ἐμπορίας χάριν, ἐτι δὲ ὅτι ὁ ἀριθμὸς 2,54 τοῖς 100 ὁ τῆς ὅλης ἐπαρχίας ὅρος αὐξήσεως εἶνε λίαν μικρὸς διὰ τὰς Πάτρας, ἔνθα ἡ εὐζωία καὶ αἱ λοιπαὶ εὐνοικαὶ βιωτικαὶ συνθηκαὶ λίαν συμβάλλονται εἰς τὴν αὐξήσιν τοῦ πληθυσμοῦ, δυναμέθα νὰ ὑπολογίσωμεν τοὺς κατοίκους τῆς πόλεως ταύτης εἰς 35,000. Ἐὰν δὲ τις θεωρῇ τὸν ἀριθμὸν τοῦτον ὑπερβολικόν, ἄς ἀναλογισθῇ ὅτι ἀπὸ τοῦ 1879 καὶ ἐντεῦθεν ἐκαλύφθησαν διὰ πολυαριθμῶν νέων οἰκοδομῶν ἡ περὶ τὸν Ἅγιον Ἀλέξιον συνοικία, ἡ ὑπὸ τὸ Ἐσχατοβούριον, ὁ μεταξὺ Ἀρείας καὶ Τσιθίδιου λίαν ἐκτεταμένος πρῶην κενὸς χώρος καὶ πολλὰ ἄλλα σημεῖα τῆς περιφερείας τῆς ἄνω πόλεως· πρὸς δὲ ὅτι τὰ ἐν τῇ πόλει κενὰ οἰκόπεδα ἐκαλύφθησαν κατὰ τὸ πλεῖστον ὑπὸ ὑπερμεγέθων ἐνιαχῶν οἰκοδομῶν, ἔνθα οἰκοῦσι δύο καὶ τρεῖς οἰκογένειαι, καὶ ὅτι μετ' ὄλην ταύτην τὴν προσθήκην τῶν νέων οἰκοδομῶν μεγάλη ὑφίσταται τανῶν ἔλλειψις οἰκιῶν πρὸς ἐνοικίασιν, καὶ τότε ἄς εἶπῃ ἂν ὁ ἀριθμὸς οὗτος εἶνε ἐξαγκωμένος ἢ μᾶλλον ἐλάσσων τοῦ πραγματικοῦ».

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ

Ἡ εὐτυχία εἶνε ὄνειρον, τὸ ὁποῖον δὲν βλέπει τις συχνάκις.

Ἡ ἱκανότης τοῦ ἀρέσκειν οὐδὲν τὸ κοινὸν ἔχει πρὸς τὴν ἀξίαν καὶ τὴν ἀρετὴν.

Πρέπει νὰ εἶναι τις διακριτικὸς ἐν τῇ φιλίᾳ του· ἄλλως καθίσταται ἐνοχλητικὸς.

Εἶναι τις νέος ἐφ' ὅσον πλάττει ὄνειρα.

Ὅποταν παύσῃ τις πάσχων ἐν τῇ κοινωνίᾳ, ἄρχεται διασκεδάζων με αὐτὴν, ὡς ἐν θεάτρῳ.

Τότε μόνον κατανοεῖ τις καλῶς τὸ βιβλίον τῆς ζωῆς αὐτοῦ, ὁποταν στρέψῃ τὰ τελευταῖα του φύλλα.

Τὸ πρελθόν, τὸ τοσοῦτον δυσάρεστον ἐφ' ὅσον ἦτο παρόν, καθίσταται ἐπιθυμητότατον εἰς ἐκείνους, οὔτινες δὲν ἔχουσι πλεόν μέλλον.

Φοβεῖσθαι τὴν θλίψιν εἶνε ἴσον πρὸς τὸ δις ἐξ αὐτῆς πάσχειν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἡ κίνησις τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Γερμανίας μετὰ τὸ 1870 κατὰ τὸν κ. Γράδ ἔχει ὡς ἐξῆς :

Κατὰ τὸ 1870 ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν τῇ χώρᾳ εὐρισκομένων κατοίκων ἀνήρχετο εἰς 40,816,000, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ πληθυσμοῦ τῶν νεωστὶ τότε προσαρτηθεισῶν Ἀλσατίας καὶ Λωρραίνης. Κατὰ τὴν τελευταίαν ἀπογραφὴν, τὴν γενομένην τὴν 1 Δεκεμβρίου 1885, ὁ ἀριθμὸς τῶν κατοίκων ἀνήρχετο εἰς 46,855,000, ἧτοι ἐπέηλθεν αὐξήσις 6,039,000 ἀτόμων ἐν διαστήματι δεκαπέντε ἐτῶν, κατ' ἀναλογίαν τούτῃ 1 ἐπὶ τοῖς 100 κατ' ἔτος. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑπηκόων ἠξήθη ἐν συνόλῳ κατὰ 402,600, ἀφαιρουμένων τῶν μεταναστῶν. Μετὰ τὰς συνθήκας τοῦ 1815 αἱ χώραι τῆς Γερμανικῆς Ὀμοσπονδίας, αἱ ἀνήκουσαι εἰς τὴν σημερινὴν ἡνωμένην Γερμανίαν ἠριθμοῦν πᾶσαι ὁμοῦ 24 ἑκατομύρια κατοίκων.

Ἐν Γαλλίᾳ ἀπὸ τοῦ 1831 μέχρι τοῦ 1881 ὁ πληθυσμὸς ἀνῆλθεν ἀπὸ 32,560,000 εἰς 37,321,000 κατοίκους, ἧτοι ἡ ἔτησις αὐξήσις ὑπῆρχε 0.3 ἐπὶ τοῖς 100, τείνουσα ἔτι μᾶλλον νὰ ἐλαττωθῇ. Ἀπὸ δεκαπέντε ἐτῶν τὸ πλεόνασμα τῶν γεννήσεων ἐπὶ τῶν θανάτων εἶνε ἐξάκις ἢ ἐπτάκις ὀλιγώτερον ἐν Γαλλίᾳ ἢ ἐν Γερμανίᾳ.

Ἡ νῦν ἐδαφικὴ ἔκτασις τῆς Γερμανίας ἔχει ἐπιφάνειαν 540,518 τετραγωνικῶν χιλιομέτρων ἑπομένως ὁ μέσος ὅρος τῆς ἀναλογίας τῶν κατοίκων πρὸς τὴν ἔκτασιν εἶνε 86 ἄτομα ἐπὶ ἐκάστου τετραγωνικοῦ χιλιομέτρου. Ἡ τοιαύτη ἀναλογία ὅμως ποικίλλει ἐπαισθητῶς ἀπὸ Κράτους εἰς Κράτος, διότι ἐν Σαξονίᾳ ὑπολογίζονται 198 κάτοικοι, ἐν Πρωσσίᾳ δὲ 78 καὶ ἐν τῷ δουκάτῳ τοῦ Μεκλεμβούργου Στρέλιτζ μόνον 34 ἐφ' ἐκάστου τετραγωνικοῦ χιλιομέτρου.

Ἐνῶ ἐν Γερμανίᾳ ὁ μέσος ὅρος τῆς ἀναλογίας τῶν κατοίκων πρὸς τὴν ἔκτασιν εἶνε 86 ἐφ' ἐκάστου τετραγωνικοῦ χιλιομέτρου, ἐν Γαλλίᾳ εἶνε μόνον 72. Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1871 μέχρι τοῦ 1880 ὁ μέσος ὅρος τῶν κατ' ἔτος γεννήσεων ἐν Γαλλίᾳ ἦτο 937,243, ἐν δὲ τῇ γερμανικῇ αὐτοκρατορίᾳ ἀνήρχετο εἰς 1,771,334, ἧτοι εἰς τὸ διπλοῦν περίπου. Καθ' ἕκαστον ἔτος ἡ Γερμανία ἀριθμεῖ 1 γέννησιν ἐπὶ 25 κατοίκων, ἡ δὲ Γαλλία 1 ἐπὶ 37. Οἱ γάμοι ὅμως ἀνέρχονται εἰς 8 περίπου κατ' ἔτος ἐπὶ 1000 κατοίκων εἰς ἀμφοτέρας τὰς χώρας. Ἐν Γερμανίᾳ ἐπὶ 100 γυναικῶν ἐν ὥρᾳ γάμου 52 μόνον εἶνε ἔγγαμοι, 3 διεξευγμέναι ἢ χῆραι καὶ 45 ἄγαμοι. Συμποσούμεναι εἰς 10,350,140 καθ' ἅπασαν τὴν αὐτοκρατορίαν αἱ γυναῖκες αἱ γεννηθεῖσαι μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1828-1868 καὶ ἔχουσαι ἡλικίαν ἀπὸ 17 μέχρι 50 ἐτῶν ἀναλογοῦσιν εἰς 21 ἐπὶ τοῖς 100 ἐφ' ὀλοκλήρου τοῦ πληθυσμοῦ. Ἡ ἀναλογία τῶν παιδῶν τῶν ἔχοντων ἡλικίαν κατωτέραν τῶν 15 ἐτῶν ἐν Γερμανίᾳ εἶνε 34 ἐπὶ 100 κατοίκων, ἐν δὲ Γαλλίᾳ 27 ἑπομένως οἱ Γάλλοι κέκτηνται σχετικῶς μείζονα ἀριθμὸν ἐφήβων ἱκανῶν πρὸς ἐργασίαν καὶ παραγωγὴν, καίτοι οἱ Γερμανοὶ ὑπερτεροῦσι κατὰ τὸν ὀλικὸν ἀριθμὸν τῶν παραγωγῶν.

Ἀνακινήθεις ἐσχάτως τοῦ ζητήματος περὶ τῆς μητρικῆς στοργῆς παρὰ τοῖς ζώοις, ἤχθη πρὸς τοὺς ἄλλοις εἰς μαρτυρίαν καὶ ἡ ἐξῆς περιεργωτάτη παρατήρησις τοῦ Δυπὸν δὲ Νεμούρ, γενομένη ἐπὶ δύο γαλῶν ἀνηκουσῶν εἰς αὐτόν. Αἱ δύο αὗται γαλαῖ, μήτηρ καὶ θυγάτηρ, ἐπίτοκοι ἀμφοτέροι οὖσαι, ἔτεκον εἰς διάστημα εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν ἀπ' ἀλλήλων. Ἡ μήτηρ, τεκοῦσα πρώτη, ἐβοήθησε τὴν ἐτέραν τίκτουσαν τὸ πρῶτον ἤδη καὶ ἡς ὁ τοκετὸς ἦτο τοσοῦτον ἐπώδυνος, ὥστε ἔμεινεν ἀναίσθητος ἀφοῦ ἐγέννησε καὶ τὸ τελευταῖον νεογόν. Ἡ μήτηρ περιστρέφετο ἀκαταπαύστως περὶ τὴν θυγατέρα, προσπαθοῦσα νὰ ὑπανεγείρῃ αὐτήν, μετὰ φωνῶν φιλοστόργων πλὴν τέλος βλέπουσα ὅτι αἱ ἐπικλήσεις τῆς καὶ αἱ φροντίδες ἦσαν μάταιαι, ἐμαρίμνησε μόνον περὶ τῶν νεογνῶν, ἅτινα εἶρπον χαμαὶ ὡς ὄρρανά, τὰ περιποιήθη ὅλα καὶ τὰ μετέφερον ἀνὰ ἐν πλησίον τῶν ἰδικῶν τῆς, ὅπου μετὰ μίαν ὥραν τὰ ἐπανεῦρεν ἡ νεαρὰ μήτηρ θηλάζοντα τὴν ἰδικὴν τῆς μητέρα. Ἡ χαρὰ ἐκατέρωθεν ὑπῆρξε μεγάλη, διηγεῖται ὁ κ. Δυπὸν, αἱ δὲ ἐκδηλώσεις τῆς ἀγάπης καὶ τῆς εὐγνωμοσύνης ἀναρίθμητοι καὶ εἰς ἄκρον συγκινητικαί. Αἱ δύο μητέρες ἐτοποθετήθησαν, ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ καλάθου καὶ ἐγαλοῦχσαν, περιποιήθησαν, ἀνέθρεψαν ὁμοῦ ἀδιακρίτως καὶ τὰ ἐπτὰ νεογνά.

Κατὰ τὰ ἄρτι δημοσιευθέντα παρὰ τοῦ δημοτικοῦ γραφείου τῆς στατιστικῆς ἀποτελέσματα τῆς ἐν ἔτει 1886 γενομένης ἀπογραφῆς τῶν κατοίκων τῶν Παρισίων καὶ τοῦ νομοῦ τοῦ Σηκουάνα, ὁ πληθυσμὸς τοῦ νομοῦ τούτου ἀνήρχετο τὸ 1886 εἰς 2,961,089 κατοίκους, ἐξ ὧν 2,344,450 ἦσαν μόνον οἱ κάτοικοι τῶν Παρισίων. Τὸ 1801 ὁ πληθυσμὸς ἀνήρχετο εἰς 631,585 κατοίκους ὥστε ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ αἰῶνος μέχρι σήμερον ὁ πληθυσμὸς τῶν Παρισίων καὶ τῶν περιχώρων ἐπενταπλασιάσθη, ἐδιπλασιάσθη δὲ ἐντὸς τῶν 40 πρώτων ἐτῶν τοῦ αἰῶνος, διότι τὸ 1841 ἀνήρχετο εἰς 1,200,000. Καὶ πάλιν ὁ τελευταῖος οὗτος ἀριθμὸς ἐδιπλασιάσθη ἐντὸς τῶν τελευταίων 35 ἐτῶν, διότι ἐν ἔτει 1876 ὁ ἀριθμὸς τῶν κατοίκων τοῦ νομοῦ ἀνήρχετο εἰς 2,400,000. Τέλος κατὰ τὰ 6 τελευταῖα ἔτη ὁ πληθυσμὸς ἠξήθη κατὰ 600 περίπου χιλιάδας, ὅσας δηλαδὴ εἶχε κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ αἰῶνος.

Ἐν Λέρῳ ὅταν ἡ γυνὴ γεννήσῃ τὸ πρῶτον τέκνον, ἀναγγέλλεται τὸ γεγονός καθ' ἅπασαν τὴν πόλιν διὰ πυροβολισμῶν ἐκ τῆς οἰκίας, τριῶν μὲν ἂν τὸ τεχθὲν εἶνε ἄρρεν, ἐνὸς δὲ ἂν εἶνε θῆλυ. Ἀναγράφονται δὲ τῶν τέκνων αἱ γεννήσεις εἰς τὴν ὀπισθίαν ἐπιφάνειαν τῶν ἱερῶν εἰκόνων τῆς οἰκογενείας, αἵτινες χρησιμεύουσιν ἐν ἀνάγκῃ ἀντὶ ληξιαρχικῶν βιβλίων τῆς οἰκογενείας.

Ἀπόσπασμα ἐπιστολῆς ἀνεψιοῦ :

« Ἀγαπητὲ θετε.

« Τέλος πάντων κατώρθωσα νὰ πάρω τὸ δίπλωμά μου. Δοῦς χθὲς τὰς ἐξετάσεις μου ἐγενόμην διδάκτωρ. Τώρα πλέον εἰμπορεῖς νὰ ἐπαναλάβῃς τὸ » τοῦ Συμεῶνος « Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου δέσποτα »

Ὁ ἀγαπητὸς ἀνεψιός σου
